

[Hartel.]

Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom, § 2, er der givet Regler for en Voldgiftsrets Nedsættelse og Medlemsskabet i denne. Jeg vil takke for den Bestemmelse, som dér er indsat om, at alle Repræsentanterne skal have dansk Indfødsret. Det kunde godt tænkes, naar Lejerne har Ret til at udpege to Repræsentanter, at man kunde være stillet over for herboende Folk af udenlandsk Oprindelse, som vilde udpege en Repræsentant ogsaa af udenlandsk Oprindelse, der endnu ikke havde opnaaet dansk Indfødsret, og jeg er glad over, at man har sikret sig imod dette.

I samme Lovforslags § 11 er der givet visse Regler for den Godtgørelse, der skal betales Butikslejere i Tilfælde af, at Lejemaalet ophører, og jeg kan slutte mig til den Betragtning, som ligger til Grund for denne Bestemmelse. Men at udvikle det saa vidt som til et Slags Arvefæste, saaledes at ikke alene den nuværende Indehaver, men ogsaa Arvingerne skal have Ret til at bevare Butikken eller Forretningslokalet eller kun afstaa samme mod en passende Afgift, forekommer mig at være at gaa Ejernes Rettigheder noget for nær. Der maatte da i alle Tilfælde kunne være Tale om at betale en Afgift af Arvingerne til den paagældende Ejer, for at der kunde siges at være nogen Ligevægt i Forholdet mellem de to Parter. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at man ved Opgørelsen af disse Forretningslokalers Aktiver og Passiver — her er det væsentligt Aktiverne, der har Betydning, og den good-will, der ligger i Forretningen — under alle Forhold byggede paa et af statsautoriserede Revisorer godkendt Regnskab. Jeg vil i øvrigt haabe, at den blotte Tilstedeværelse af denne Række Voldgiftsbestemmelser vil medføre, at Parterne langt mere kan nærmes hinanden paa Forhaand, saaledes at Traetter undgaas.

Jeg forstaar, at det er Mening, at det Retsforhold mellem Ejer og Lejer, som fremtidig opstaar ved denne Lovgivning, skal sortere under Indenrigsministeriet i Modsætning til tidligere under Justitsministeriet; hvis denne min Opfattelse ikke skulde være rigtig, vil jeg gerne have Vejledning.

Det vil af disse Bemærkninger fremgaa, at mit Parti ganske vist paa en Række

Punkter har Betæneligheder ved de foreslaaede Bestemmelser, men at vort Hovedsynspunkt over for denne Lovgivning er, at den er paakrævet. Der er Hundretdusinder af Mennesker, hvis Ve og Vel er afhængigt af en Fortsættelse af denne Lovgivning. De har Krav paa en rimelig Tryghedsfølelse under de nuværende Forhold, og vi vil fra mit Partis Side ikke være med til at berøve dem Muligheden for at opnaa denne Tryghedsfølelse. Det vilde ogsaa se mærkeligt ud, om Det frie Folkeparti, der paa andre Omraader gaar ind for de nødstedte Landmænds Interesser, i nogen Grad paa Trods af den liberalistiske Indstilling, som hidtil har været gældende, skulde formene f. Eks. Storkøbenhavns Befolkning en vis Tryghed i Livsvilkaarene under de meget stærkt forandrede erhvervsmaessige Forhold. Vi kan ogsaa gaa med til, at de Tusinder, der har oparbejdet en Erhvervsvirksomhed, som giver dem det daglige Brød, sikres i det mindste i et vist Aaremaal fremefter. Det vilde efter min Mening være i Strid med hele vor Tids Indstilling, om man ikke saa med Sympati paa Bestræbelser i denne Retning.

Til Gengæld for de Indskrænkninger i Ejerens frie Raadighedsret over Ejendommen, som denne Lovgivning betyder, vilde jeg gerne fra denne Plads henstille, at de Regler, der gælder for Ret til skattefri Afskrivning paa Ejendomme, blev ændret i Grundejernes Favør. Der er visse Regler, man gaar efter i Landsoverskatteraadet. Saa vidt jeg ved, er der for Værksteder og Hoteller tilladt en Afskrivning paa 1 pCt., for Fabriksvirksomheder 2 pCt., for Installationer i Ejendommene 4 pCt. — jeg tror endda, det tidligere har været 7 pCt. Derimod stiller man sig med Hensyn til Afskrivning paa almindelige Beboelsesejendomme saaledes, at man siger, at det kan omtrent gaa lige op med de Vedligeholdelsesudgifter, der har været. Jeg mener ikke, dette er vidtgaende nok, og jeg henviser her til det Foredrag, som Højesterets sagfører Cohn holdt i Grundejerforeningen i Begyndelsen af November Maaned 1935, hvor dette Problem blev gennemgaaet. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han, for at skabe en Slags Afspænding i Forholdet mellem Ejer og Lejer, stillede sig imødekommende over for